BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LII ■ NÚM. 4 | 22 de gener de 2023 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PARAULES DE VIDA

Seduïts per la Paraula de Déu

El 20 de novembre 2016, acabat l'Any Sant de la Misericòrdia, el Papa Francesc a la Carta Apostòlica *Misericordia et Misera* (núm. 7) proposava que cada Comunitat en un diumenge de l'Any Litúrgic renovés el seu compromís a favor de la difusió, coneixement i aprofundiment de la Sagrada Escriptura: un diumenge dedicat enterament a la Paraula de Déu. El 30 de setembre de 2019 en la Carta Apostòlica *Aperuit illis* fixava el 3r diumenge durant l'Any com a «Diumenge de la Paraula», enguany sota el lema *«Us anunciem allò que hem vist i sentit»* (*1Jn* 1,3).

Seguia així la línia del Magisteri Pontifici dels darrers anys, sobretot des de la Constitució Dogmàtica *Dei Verbum* del Concili Vaticà II; i la més recent, l'Exhortació Apostòlica *Verbum Domini* on, com a cloenda del Sínode sobre la Paraula de Déu en la vida de l'Església, deia Benet XVI: «El fonament de tota espiritualitat cristiana autèntica i viva és la Paraula de Déu anunciada, proclamada, meditada i celebrada en l'Església» (núm. 121).

A la 2a Lectura d'avui proclamem el prec de Pau a la Comunitat de Corint*: Pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres.* Com no veure-hi el clam de Nostre Senyor Jesucrist a tots els qui portem el nom de cristians?

En la Pregària per la Unitat dels Cristians, confessem humilment el pecat de la divisió i ens adrecem confiadament a l'únic Senyor nostre que, per sant Pau, ens diu: *Estigueu ben units en una sola manera de pensar,* la que fidelment prové de l'Evangeli de l'Únic que té *paraules de Vida eterna* (*Jn* 6,69).

Davant la riquesa carismàtica de la comunitat de Corint, Pau no podia deixar de *donar gràcies a Déu* (*1Co* 1,49), però davant la divisió en grups no pot deixar de mostrar una postura crítica: *Crist està dividit?* Si el factor congregant dels cristians és Crist, conegut i acollit en la Tradició eclesial, s'hi deriva l'exigència ferma de la fidelitat amorosa a Ell i al seu Evangeli; així com l'exclusió enèrgica de qualsevol paper decisiu en personatges a qui alguns grups s'hi vulguin adherir.

La crida de Jesús als deixebles és fonamental per tots quatre evangelistes: cadascú, però, en dona una perspectiva diferent i complementària.

Lluc presenta la crida quan *Simó Pere*, així com *Jaume i Joan*, ja formen part de *la gent que s'apinyava per escoltar la Paraula de Déu* (*Lc* 5,1s). Joan subratlla que la crida de Jesús arriba als destinataris pel testimoni engrescador dels qui ja coneixen i segueixen el Mestre Jesús (*Jn* 1,35s).

Marc i Mateu destaquen el nivell teològic del fet que *Jesús cridà els qui va voler* (*Mc* 3,15), convidant-los a esdevenir *pescadors d'homes* (*Mt* 4,19).

La crida a exercir d'apòstols-enviats del Senyor no es pot deslligar de l'anterior crida general: *Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop.*

La vocació resta incompleta sense la resposta generosa i decidida dels cridats que *immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb Ell.*

També avui el Senyor segueix cridant perquè *anunciem allò que hem vist i sentit:* amb anunci evangelitzador que inclogui el testimoni viu d'un estil de vida sinodalment evangèlic i també paraules de vida que *donin resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança* (*1Pe* 3,15b).

Imitant així Jesús que *anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.*

Perquè la crida de l'Amo de la Vinya (*Mt* 20,1s) no esdevingui estèril ens cal viure amb orelles i cor ben oberts. La lectura orant de la Paraula de Déu ens permet d'escoltar de tot cor Déu que ens parla a cau d'orella, sentint-nos *seduïts* per la seva Paraula com el profeta Jeremies (*Jer* 20,7).

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ressons de Nadal

La nena té nou anys, a punt de ferne deu. Ha viscut amb intensitat els dies de Nadal. Ha descobert la dimensió religiosa que aquestes festes tenen per a moltes persones. El pessebre de casa dels avis paterns i les explicacions de l'àvia. La participació en una Missa del Pollet, el capvespre de la vigília de Nadal, acompanyant a uns cosins i comentant amb ells el què, el com i el perquè. La benedicció de taula del dia de Nadal per part de l'avi matern. La dècima d'una cosina de la seva edat, a l'hora de postres, tan ben acollida per molts dels comensals.

Ella no està batejada. Els pares remeteren el bateig a que fos una decisió adulta que ella prengués. Mai l'hi han parlat dels elements religiosos des d'una perspectiva creient. Més aviat ho han fet, com a molt, des d'una perspectiva cultural. Tampoc ha participat en celebracions religioses viscudes com a tals. Fins ara pensava que Jesús era com un heroi més. Ara se n'adona que no és ben bé això. Hi ha nens i nenes i persones grans que parlen amb ell, en el que anomenen pregària. Això l'intriga.

Amb molts dubtes al cap i amb unes quantes qüestions per aclarir, el dia de cap d'any digué als pares: Com és que jo no sé res de Jesús? Ni de com parlar amb ell? Ni de qui és Déu? Faré la comunió com alguns nens i nenes de l'escola? Per què no vaig a la catequesi? La situació ha sorprès els pares. No esperaven trobar-se-la i menys tan aviat. Veuen, però, que han d'afrontar-la. No es tanquen a res. Volen parlar-ne i escoltar la seva filla. Raonar el captenir ment que els ha guiat. «Llavors alguns presentaren a Jesús uns infants perquè els imposés les mans i pregués per ells, però els deixebles els renyaven. Deixeu estar els infants: no els impediu que vinguin a mi, perquè el Regne del cel és dels qui són com ells» (*Mt* 19,13-14).

No és un cas únic, ni rar o estrany. Els pares i mares han de reflexionar sobre el tema. Quantes decisions no es prenen sobre els fills, a la infantesa, pensant en el seu bé, sobre alimentació, vestimenta, temperatura ambiental, educació i escola, hàbits horaris i quotidians, comportaments socials, aspectes lúdics i de lleure... Es pot marginar la dimensió religiosa de la persona? Ajornar la seva vigència? «Ara, doncs, ja no sou estrangers o forasters, sinó ciutadans del poble sant i membres de la família de Déu» (*Ef* 2,19).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Seducidos por la Palabra de Dios

El 20 de noviembre de 2016, acabado el Año Santo de la Misericordia, el Papa Francisco en la Carta Apostólica *Misericordia et Misera* (n.º 7) proponía que cada Comunidad en un domingo del Año Litúrgico renovara su compromiso a favor de la difusión, conocimiento y profundización de la Sagrada Escritura: un domingo dedicado enteramente a la Palabra de Dios. El 30 de septiembre de 2019 en la Carta Apostólica *Aperuit illis* fijaba el 3.er domingo del Año como «Domingo de la Palabra», esta vez bajo el lema *«Eso que hemos visto y oído, os lo anunciamos»* (*1Jn* 1,3).

Seguía así la línea del Magisterio Pontificio de los últimos años, sobre todo desde la Constitución Dogmática *Dei Verbum* del Concilio Vaticano II; y la más reciente, la Exhortación Apostólica *Verbum Domini* donde, como conclusión del Sínodo sobre la Palabra de Dios en la vida de la Iglesia, decía Benedicto XVI: «El cimiento de toda espiritualidad cristiana auténtica y viva es la Palabra de Dios anunciada, proclamada, meditada y celebrada en la Iglesia» (n.º 121).

En la 2.ª Lectura de hoy proclamamos el ruego de Paz a la Comunidad de Corinto: *Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo, que digáis todos lo mismo y que no haya divisiones entre vosotros*. ¿Cómo no ver el clamor de Nuestro Señor Jesucristo hacia todos los que llevamos el nombre de cristianos?

En la Oración por la Unidad de los Cristianos, confesamos humildemente el pecado de la división y nos dirigimos confiadamente al único Señor nuestro que, mediante san Pablo, nos dice: *Estad bien unidos con un mismo pensar*, el que fielmente proviene del Evangelio del Único que tiene *palabras de vida eterna* (*Jn* 6,69).

Ante la riqueza carismática de la comunidad de Corinto, Pablo no podía dejar de *dar gracias a Dios* (*1Cor* 1,49), pero ante la división en grupos no puede dejar de mostrar una postura crítica: *¿Está dividido Cristo?* Si el factor congregante de los cristianos es Cristo, conocido y acogido en la Tradición eclesial, de ello se deriva la exigencia firme de la fidelidad amorosa a Él y a su Evangelio; así como la exclusión enérgica de cualquier papel decisivo en personajes a quienes algunos grupos se quieran adherir.

El llamamiento de Jesús a los discípulos es fundamental para los cuatro evangelistas: cada cual, pero, muestra una perspectiva diferente y complementaria.

Lucas presenta el llamamiento cuando *Simón Pedro*, así como *Santiago y Juan*, ya forman parte de *la gente que se agolpaba en torno a él para oír la Palabra de Dios* (*Lc* 5,1s). Juan subraya que el llamamiento de Jesús llega a los destinatarios por el testimonio alentador de quienes ya conocen y siguen al Maestro Jesús (*Jn* 1,35s).

Marcos y Mateo destacan el nivel teológico del hecho de que Jesús *llamó a los que quiso* (*Mc* 3,15), invitándolos a hacerlos *pescadores de hombres* (*Mt* 4,19).

El llamamiento a ejercer de apóstoles-enviados del Señor no se puede desatar del anterior llamamiento general: *Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos*.

La vocación permanece incompleta sin la respuesta generosa y decidida de los llamados que inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron.

También hoy el Señor sigue gritando porque anunciamos *eso que hemos visto y oído*: con anuncio evangelizador que incluya el testimonio vivo de un estilo de vida sinodalmente evangélico y también palabras de vida que den respuesta *a todo el que os pida una razón de vuestra esperanza* (*1Pe* 3,15b).

Imitando así a Jesús que *recorría toda Galilea, enseñando en sus sinagogas, proclamando el evangelio del reino y curando toda enfermedad y toda dolencia en el pueblo*. Para que el llamamiento del Propietario de la Viña (*Mt* 20,1s) no resulte estéril tenemos que vivir con orejas y corazón bien abiertos. La lectura orante de la Palabra de Dios nos permite escuchar de todo corazón a Dios que nos habla al oído, sintiéndonos *seducidos* por su Palabra como el profeta Jeremías (*Jer* 20,7).

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Concert del centenari al Santíssim Crist de la Mar

El passat 10 de desembre, l'Associació Musical Ciutat de Benicarló, dirigida per Pablo Anglés Galindo, va oferir un concert en commemoració dels cent anys de la construcció de la capella del Crist de la Mar.

Víctor Guzmán Bel i Francesc Torres Mañá també van dirigir la banda en la interpretació de les obres que cadascú d'ells havia composat. El recital va tindre lloc a l'auditori del Col·legi Ntra. Sra. de la Consolació.

Gloria Villarroya va presentar l'acte i Ramón Soriano va llegir un text redactat per l'historiador Cristóbal Castán, en què s'explicava la història de l'Himne al Santíssim Crist de la Mar. El concert va culminar, precisament, amb aquesta composició tan emotiva per tots els benicarlandos. Ací teniu l'enllaç de la filmació completa del concert, realitzada per Miguel Gilabert:

https://youtu.be/SqoxBp2MAnc

Mn. Gerard Reverté

El sector de Tortosa ha celebrat el recés de Nadal a Masdenverge

El diumenge 11 de desembre de 2022 es va celebrar a la Parròquia de la Mare de Déu del Roser, de Masdenverge, el recés de Nadal del sector de Tortosa, amb una assistència d'unes 35 persones, entre les quals hi eren els responsables dels equips de Catalunya i Menorca, Pepita i Pepe.

Després de l'acollida inicial, la germana Pilar, carmelita que va venir d'Aitona, va fer una reflexió sobre la importància del Nadal. Tot seguit es va participar a la missa parroquial. El matrimoni responsable del sector, Alba i Lluís, van recordar que el pare Caffarel considerava imprescindible dedicar almenys deu minuts diaris a la pregària.

Finalment, els matrimonis presents van fer la renovació del compromís amb els equips. La trobada va acabar amb un dinar de germanor.

Alba Franco

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Cada vegada que obrim el cor a Jesús, la benedicció de Déu entra en la nostra vida» (2 de juliol).

@Pontifex_es: «Germans, germanes, no confiem en les riqueses i no temem les nostres pobreses, materials i humanes. Com més lliures i senzills, petits i humils siguem, més l'Esperit Sant guia la missió i ens fa protagonistes de les seves meravelles» (3 de juliol).

@Pontifex_es: «La missió evangelitzadora no es basa en l'activisme personal, és a dir, en el "fer", sinó en el testimoniatge d'amor fratern, fins i tot per mitjà de les dificultats que implica el viure junts» (3 de juliol).

@Pontifex_es: «L'existència de l'home és una alenada, la seva història és fugaç, però qui resa sap que és summament valuós als ulls de Déu» (4 de juliol).

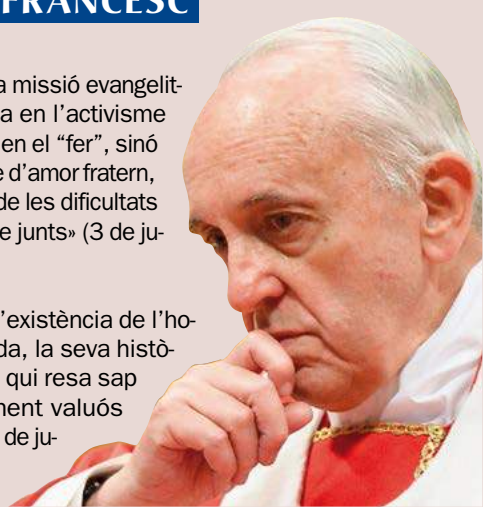

Recés d'Advent de l'Arxiprestat Terra Alta

Aquest diumenge 11 de desembre el nostre Arxiprestat Terra Alta s'ha trobat a l'església arxiprestal de Gandesa celebrant el recés d'Advent.

Mn. Juanjo Roca ens ha dirigit unes paraules encoratjadores per a no caure en l'immobilisme i el no fer res com excusa per a moltes coses. També hem celebrat el sagrament de la Penitència.

Finalment en l'esperança i l'alegria del Nadal ens hem acomiadat.

Mn. David Arasa

Restauració de la capella de la Mare de Déu de la Fontcalda de Gandesa

Al cap dels anys hem realitzat feines que, per un motiu o un altre, han tingut per a nosaltres una importància especial. Aquest any s'ha acabat d'una forma molt dolça: Mn. David Arasa em va encomanar la feina de dur a terme la restauració de la capella de la Mare de Déu de la Fontcalda de l'església de Gandesa. Ara fa 42 anys que es va decorar amb pintures figuratives realitzades per l'artista Ángel Acosta i es va inaugurar l'any següent. El pas dels anys i les humitats havien afectat gran part de les pintures i les cornises. Fa 16 anys vaig restaurar la talla de fusta de la nostra estimada Mare de Déu de la Fontcalda i aquest any 2022 hem restaurat la capella.

Com a gandesana i professional ha estat un autèntic plaer i orgull poder dur a terme aquesta feina. Lo meu agraïment a Mn. David Arasa i a la parròquia.

Maria del Mar Martos
Rehabilitació i Pintures Martos

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ☐ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [He 9,15.24-28 / Sl 97 / Mc 3,22-30]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Tortosa: ■ Sant Francesc Gil de Frederic i Sans, prev. i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu.

24. ☐ **Dimarts** [He 10,1-10 / Sl 39 / Mc 3,31-35]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i dr. de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors.

25. ☐ **Dimecres** [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. ☐ **Dijous** [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1, 1-5) / Sl 95 / Lc 10,1-9]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda i deixebla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ **Divendres** [He 10,32-39 / Sl 36 / Mc 4,26-34]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg. fundadora de les ursulines (Brèscia, 1535). Tortosa: ☐ Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fundadora de les teresianes (STJ).

28. ☐ **Dissabte** [He 11,1-2.8-19 / Sl: Lc 1 / Mc 4,35-41]. Lleida: Sant Valeri. Sant Tomàs d'Aquino (1274), prev. dominicà i dr. de l'Església, patró dels estudiosos i dels estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat, mr.

29. ■ **Diumenge vinent,** IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [So 2,3;3, 12 / Sl 145 / 1C 1,26-31 / Mt 5,1-12a]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), prev. barceloní, fund. mercedaris (OdeM); Sant Tomàs d'Aquino, prev. i dr. de l'Església. Beat Manuel Domingo i Sol, (Tortosa, 1836-1909), prev., fund. dels Operaris Diocesans (OP).

Diumenge III de durant l'any (A)

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabuló i de Neftalí, però a la fi dels temps enaltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madian.

Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, / qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meva vida, / qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / i vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, fruiré en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi. / Espera en el Senyor! R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo soc partidari de Pau», «Doncs jo, d'Apol·ló», «Jo, de Quefes», «Jo, de Crist». Com és això? El Crist està dividit? És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzaret, sinó a Cafar-Naüm, vora el llac, a la regió de Zabuló i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós.»

Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» Tot vorejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se n'anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la bona nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo, humilló el Señor la tierra de Zabulón y la tierra de Neftalí, pero luego ha llenado de gloria el camino del mar, el otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaba en tierra y sombras de muerte, y una luz les brilló. Acreciste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, /¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, /¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo, que digáis todos lo mismo y que no haya divisiones entre vosotros. Estad bien unidos con un mismo pensar y un mismo sentir. Pues, hermanos, me he enterado por los de Cloe de que hay discordias entre vosotros. Y os digo esto porque cada cual anda diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Cefas, yo soy de Cristo». ¿Está dividido Cristo? ¿Fue crucificado Pablo por vosotros? ¿Fuisteis bautizados en nombre de Pablo? Pues no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan se retiró a Galilea. Dejando Nazaret se estableció en Cafarnaúm, junto al mar, en el territorio de Zabulón y Neftalí, para que se cumpliera lo dicho por medio del profeta Isaías: «Tierra de Zabulón y tierra de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló». Desde entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Paseando junto al mar de Galilea vio a dos hermanos, a Simón, llamado Pedro, y a Andrés, que estaban echando la red en el mar, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y pasando adelante vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, su hermano, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre, y los llamó. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Jesús recorría toda Galilea enseñando en sus sinagogas, proclamando el evangelio del reino y curando toda enfermedad y toda dolencia en el pueblo.

COMENTARI

«Jesús anava predicant la Bona Nova del Regne i guarint tota malaltia»

Seguim els primers passos de la vida pública de Jesús que comença precisament amb una predicació molt clara: *Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop*. Per tant per a Jesús la conversió no és només pròpia de la Quaresma sinó que és un supòsit fonamental perquè el Regne de Déu es faci present entre nosaltres. I aquesta predicació i aquest Regne són la gran llum que il·lumina els pobles: *El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós*. Aquesta predicació començà a la regió de *Zabuló i de Neftalí*. D'aquesta manera es compleix la profecia que hem escoltat a la primera lectura que parla de la humiliació del país de *Zabuló i de Nefatlí* però ara *el poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa* perquè el Senyor ha tret el pes que carregava sobre les seves espatlles: *Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla, tot ho heu trossejat*. Ara el poble pot viure ja lliure sense cap esclavitud. Això és el que predicarà Jesús; això és el Regne de Déu, un Regne de fills, no d'esclaus. I al servei d'aquest Regne Jesús escull els primers apòstols: *Pere, Andreu, Jaume i Joan*: *Veniu amb mi i us faré pescadors d'homes*. Veiem la seva disponibilitat total: *Abandonaren immediatament les xarxes... la barca, el pare i se n'anaren amb ell...* Quina serà la seva missió? Seguir el camí de Jesús: *Anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia*. Això és també el que faran els apòstols que ho han deixat tot per predicar l'evangeli. Però el centre sempre és només Jesús. Pau posa en guàrdia contra les divisions dels corintis. *Que no hi hagi divisions entre vosaltres. Com és això? El Crist està dividit? És que Pau ha estat crucificat per vosaltres?* Tots som cridats a ser apòstols, a seguir incondicionalment el Crist, deixant-ho tot per ell. Però sense divisions entre nosaltres.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.